

ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ The Emotional Quotient of the First Year Undergraduate Students in Southern Border Provinces

ยรรยง คชรัตน์¹, เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์², ประภาศ ปานเจียง³ และคูลยา ศรีโยม⁴
Yanyong Kodcharat¹, Jedsarid Sangkapan², Prapas Panchaing³ and Kulaya Sriyom⁴

¹ อาจารย์, ดร., คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Dr., Hatyai Business School, Hatyai University.

² นักวิจัย, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Researcher, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University,

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ Assistant Professor Dr., Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

⁴ อาจารย์, คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

⁴ Lecturer, Hatyai Business School, Hatyai University

*Corresponding author, E-mail: yunyong@hu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสงขลา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 400 คน กำหนดขนาดของตัวอย่างโดยใช้สูตรยามาเน่ ใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) โดยคำนึงถึงสัดส่วนองค์ประกอบของมหาวิทยาลัยละ 50 คน จากนั้นเลือกแบบบังเอิญ เครื่องมือเป็นแบบสอบถามซึ่งคณะผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต สถิติที่ใช้ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ผลการวิจัย พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนภูมิภาค ศาสนา ลักษณะที่พัก สถานภาพครอบครัว และรายได้ครอบครัวที่ต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความฉลาดทางอารมณ์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

Abstract

The objective of the research is to compare among first year undergraduate Students's Emotional Quotient in southern border provinces. Samples were 400 first year undergraduate students who were students of universities which are located in southern border provinces, consisted of Pattani, Narathiwat, Yala, and Songkhla province, in the academic year 2014. The groups size was specified by Yamane formula and respondents were randomized by implementing quota sampling to obtain the students proportion of each university contributed to 50 students. Thus, accidental

sampling was later utilized to those students. The instrument used to collect desired the data was questionnaires. While, statistical analyzed were t-test, and F-test.

The results of this research were found that the students with differences in gender were different in Emotional Quotient at statistically significant 0.05 levels. While, the students with differences in home town, religion, accommodation, family status and family income were not different in Emotional Quotient at statistically significant 0.05 levels.

Keywords: Emotional Quotient, First Year Undergraduate Students, Southern border Provinces

บทนำ

ในสังคมปัจจุบันการที่จะให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความสุข สามารถทำกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เรียนรู้การดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและอยู่รอดปลอดภัย สถานศึกษาควรจะสอดแทรกการเรียนการสอนให้เด็กมีทักษะทางอารมณ์ เช่น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อแม่ ครู และเพื่อน ๆ วิธีการควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการปรับตัวเข้ากับปัญหาความขัดแย้ง ความโกรธ และความเครียดต่าง ๆ โดยควรมีเทคนิคการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในสถานศึกษา เช่น ประชาธิปไตยในการเรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นประชาธิปไตย มีความอิสระที่จะแสดงความคิดเห็น มีความเคารพในกันและกัน ครูรับฟังผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่า ความคิดเห็นความรู้สึกของตนเองเป็นที่รับฟังไม่ใช่สิ่งที่ไม่มีความหมาย หรือไร้คนสนใจ รวมทั้งเรียนรู้เรื่องอารมณ์ หน้าที่ของครูอาจารย์ในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ คือ การช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความรู้สึกอารมณ์ของตนเอง มีการแสดงออกที่เหมาะสมกับบุคคลและสถานที่ และมีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น โดยการเริ่มต้นที่ดีที่สุด คือ การที่ครูอาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้ผู้เรียน โดยการทำในสิ่งที่ตนเองพร่ำสอน เช่น เรียนรู้ที่จะทำความเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก บุคลิกลักษณะของตนเองระมัดระวังคำพูดและการแสดงอารมณ์ให้เหมาะสมอยู่เสมอ (รัชฎาภรณ์ นพพร ปงจันตา. 2559)

ความฉลาดทางอารมณ์เป็นความสามารถของบุคคลที่จะตระหนักถึงการเข้าใจ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น สามารถควบคุมและใช้ประโยชน์จากอารมณ์ของตนเองได้ จูงใจตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อให้มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ตลอดจนดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข (ประภาศ ปานเจียง. 2557) และเช่นเดียวกันหากนักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์น้อยย่อมทำให้เกิดความวิตกกังวล ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นในสังคมปัจจุบันได้ย่อมส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่เจตน์สฤษดิ์ สังขพันธ์ เกษตรชัย และหิมา เกียรติวา บุญปรการ และชุตินา หวังเบญจมาศ. (2556). ที่พบว่า ความวิตกกังวล และการปรับตัวเป็นตัวแปรหนึ่งที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากนักศึกษาปรับตัวไม่ดีก็จะทำให้นักศึกษาอยู่ในกลุ่มภาวะรอพินิจ เช่นเดียวกับ Yanyong Kodcharat, Jedsarid Sangkan and Kulaya Sriyom. (2015) ที่พบว่านักศึกษาที่มีภูมิปัญญา และศาสนาที่แตกต่างกันมีการปรับตัวต่ออาจารย์ การปรับตัวต่อเพื่อน และการปรับตัวต่อบุคคลอื่นแตกต่างกัน

และจากการวิจัยของเบญจพร อนุสนธิ์พรเพิ่ม และคมสันต์ เกียรติรุ่งฤทธิ์ (2558) ได้กล่าวว่า นักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ปกติถึงสูงพบความถี่ของการเป็นผู้ถูกรังแกและผู้กระทำร้าย

ทุกรูปแบบพฤติกรรม ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการควบคุมตนเองและความรับผิดชอบเป็นตัวชี้วัดสำคัญบอกถึงการมีแนวโน้มที่จะถูกกระทำของนักเรียน เช่นเดียวกันนกพร หมู่พยัคฆ์, จรินทร์พย์ อุดมพันธุ์รัก, ชลียา กัญพัฒน์พร, ชัญญา แสงจันทร์, พวงเพชร เกสรสมุทร. (2558) ที่พบว่าคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมและตามรายด้านเก่ง ดี มีสุข มีความสัมพันธ์กับคะแนนพฤติกรรมการปรับตัวตามบทบาทการเป็นนักศึกษา

พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสงขลามีมหาวิทยาลัยจำนวนมาก ซึ่งประกอบด้วย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ทำหน้าที่ตามภารกิจหลักคือผลิตบัณฑิต วิจัย บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยมีนโยบาย มุ่งกระจายโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา และที่เห็นได้ชัดคือ การผลิตบัณฑิตให้มีวิชาชีพชั้นสูง มีความรู้ความสามารถ ตอบสนองความต้องการของสังคม แต่ในขณะเดียวกันก็อยู่ในพื้นที่ท่ามกลางเหตุการณ์ความรุนแรงในสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากจะปรับตัวในการเรียนการสอนแล้วยังต้องปรับตัวให้เข้ากับพื้นที่ชายแดนใต้ที่มีความแตกต่างทางศาสนา วัฒนธรรม และความฉลาดทางอารมณ์เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ความสามารถของนักศึกษาตระหนักถึงการเข้าใจ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น สามารถควบคุมและใช้ประโยชน์จากอารมณ์ของตนเองได้ จูงใจตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อให้มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ตลอดจนดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุขได้

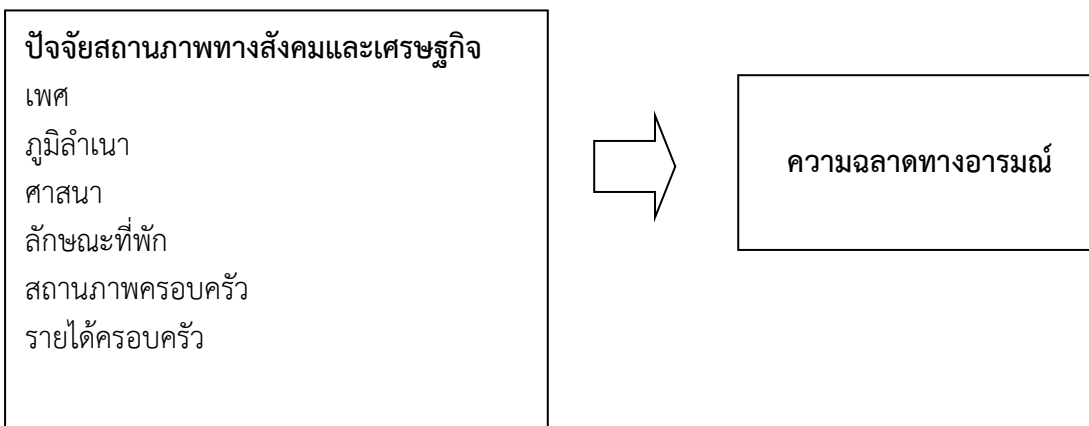
จากปรากฏการณ์ดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงเกิดคำถามว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มีความฉลาดทางอารมณ์มากน้อยแค่ไหน และเมื่อจำแนกตามเพศ ภูมิภาค ศาสนา ลักษณะที่พัก สถานภาพครอบครัว และรายได้ครอบครัวแตกต่างกันหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อที่จะนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการเสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาสามารถมีความฉลาดทางอารมณ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

กรอบแนวคิด

ในการศึกษาเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่เป็นเอกสารและผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ แสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยเก็บข้อมูลด้วยการศึกษาเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในมหาวิทยาลัยพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้จังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสงขลา กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 400 คน กำหนดขนาดของตัวอย่างโดยใช้สูตรยามาเน ใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) โดยคำนึงถึงสัดส่วนองค์ประกอบของมหาวิทยาลัยละ 50 คน จากนั้นเลือกแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 10 ระดับ

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คณะผู้วิจัยทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยนำผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (IOC) จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยค่า IOC ผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ตลอดจนปรับปรุงข้อคำถามให้มีความชัดเจน และกระชับไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากร แต่มีใช้ตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการวัดความสอดคล้องภายในของครอนบาค (Cronbach's Alpha) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อคำถามเป็นรายข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

1) วิเคราะห์ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยได้ ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สูตรเกณฑ์พิสัย และมีการแปรความหมาย 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 8.21–10.00 หมายถึง มีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 6.41–8.20 หมายถึง มีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก

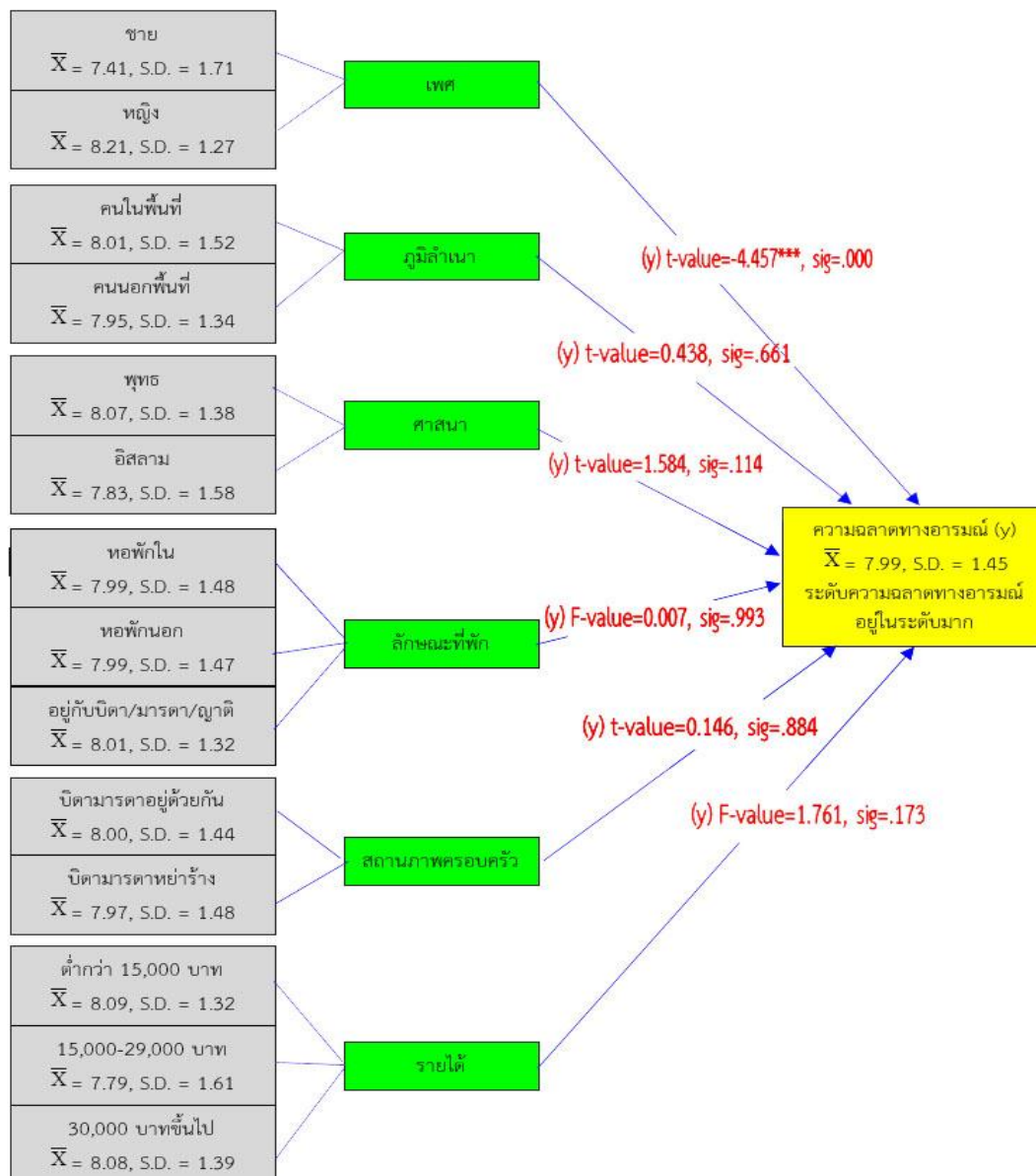
ค่าเฉลี่ย 4.61–6.40 หมายถึง มีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.81–4.60 หมายถึง มีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–2.80 หมายถึง มีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) วิเคราะห์เปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยวิเคราะห์การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 แสดงเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

จากภาพที่ 1 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 7.62$, $S.D. = 2.33$) โดยเพศหญิงและเพศชายมีความฉลาดทางอารมณ์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนภูมิภาคศาสนา ลักษณะที่พัก สถานภาพ ครอบครัว รายได้ครอบครัวที่แตกต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผล

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก โดยเพศหญิงและเพศชายมีความฉลาดทางอารมณ์ที่แตกต่างกัน ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ที่เป็นเพศหญิงจะมีความฉลาดทางอารมณ์มากกว่าเพศชาย เป็นเพราะนักศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ที่เป็นเพศหญิงจะเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อตัวนักศึกษาเอง และเมื่อทำผิมนักศึกษาจะสามารถกล่าวคำ “ขอโทษ” ผู้อื่นได้ นอกจากนี้ นักศึกษาจะรู้สึกไม่ลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ นักศึกษาเพศหญิงจะมีความฉลาดทางอารมณ์ที่ดีกว่านักศึกษาเพศชาย อีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า โดยทางสรีรวิทยาสมองผู้หญิงเล็กกว่าของผู้ชาย แต่สมองที่เรียกว่า สมองเนื้อสีเทา (Grey Matter) มีมากกว่าและอัตราการไหลเวียนของเลือดที่เลี้ยงสมองได้ดีกว่าผู้ชาย ทำให้ผู้หญิงมีหน่วยความจำดีกว่า การเลือกใช้ถ้อยคำที่สื่อสารออกมาได้ดีกว่า และส่วนของสมองที่ลดทอนความก้าวร้าวของผู้ชายจะเล็กกว่าผู้หญิง ทำให้ผู้ชายระเบิดอารมณ์หรือควบคุมความโกรธได้น้อยกว่าผู้หญิง ซึ่งผู้หญิงสามารถจัดการความโกรธได้ดีกว่า ประกอบกับผู้หญิงสามารถเป็นผู้นำที่ดีกว่ามีความฉลาดทางอารมณ์ หรือ EQ ในขณะที่ผู้ชายจะแสดงอารมณ์ออกมาในรูปแบบความรุนแรง แต่ผู้หญิงจะใช้ทักษะทางสังคมได้ดีกว่าผู้ชาย เช่น เข้าใจความรู้สึก ของคนอื่นได้ดีกว่า ทำงานเป็นทีมดีกว่า รู้สึกรับผิดชอบต่อความรู้สึกของคนอื่นได้มากกว่า และที่สำคัญนักศึกษาผู้หญิงในระดับมหาวิทยาลัยจะมีเพื่อนมากกว่านักศึกษาผู้ชาย เพราะการผูกมิตรจะช่วยให้ผู้หญิงลดความเครียดต่างๆ ได้ดี ผู้หญิงจะชอบการเข้าหาพูดจา กับเพื่อนฝูงมากกว่าผู้ชาย สอดคล้องกับพวงทอง ไกรพิบูลย์ (2559) ที่กล่าวว่า สมองเนื้อสีเทา หรือ สมองเนื้อเทา (Gray matter หรือ Grey matter) คือเนื้อสมองและไขสันหลังที่ประกอบด้วย เซลล์ประสาท (Neuron), เดนไดรต์, แอกซอน, เซลล์ที่ไม่ใช่เซลล์ประสาท ที่เรียกว่า เซลล์เกลีย (Glia cell, มีหน้าที่ช่วยการทำงานของเซลล์ประสาท) และหลอดเลือดฝอย ที่เป็นส่วนทำให้เนื้อเยื่อนี้มีสีออกเทาน้ำตาล ที่เป็นที่มาของชื่อเนื้อเยื่อนี้ว่า “เนื้อสีเทา หรือ เนื้อเทา” โดยสมองเนื้อสีเทา จะอยู่รอบนอกของสมองใหญ่ สมองน้อย ก้านสมอง และในส่วนลึกของสมอง เช่น สมองไฮโปธาลามัส แต่จะอยู่ด้านในของเนื้อเยื่อไขสันหลัง และสมองเนื้อสีเทา มีหน้าที่ควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อ และการให้ความรู้สึก ทั้งประสาทสัมผัส ความนึกคิด ความจำ การเห็น การพูด การได้ยิน ซึ่งเนื้อสีเทานี้ มีความต้องการใช้ออกซิเจนในการทำงานสูงกว่าเนื้อเยื่อทุกชนิดของร่างกาย ที่รวมถึงเนื้อเยื่ออื่นๆ ของระบบประสาทด้วย คือ ประมาณ 95% ของออกซิเจนที่ไปเลี้ยงสมองทั้งหมด

สอดคล้องกับเสาวนีย์ พิสิฐานุสรณ์ (2559) ที่กล่าวว่า ผู้หญิงจะมีส่วนของสมองที่เรียกว่า gray matter หรือเซลล์ประสาทชนิดธรรมดามากกว่าผู้ชายอยู่ประมาณ 15-20% และผู้หญิงยังมีส่วนของสมองที่เรียกว่า white matter หรือเซลล์ประสาทชนิด long neuron ซึ่งช่วยให้สมองสามารถกระจาย การทำงาน ยังกระจุกตัวอยู่บริเวณรอยต่อระหว่างสมองซีกซ้ายและ ซีกขวา ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจมีส่วนช่วยให้

ผู้หญิงสามารถใช้สมองทั้งสองซีกในการทำการคิดที่เกี่ยวกับภาษา นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาศ ปานเจียง (2557) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน โดยที่นักศึกษาเพศหญิงมีระดับความฉลาดทางอารมณ์ในภาพรวมสูงกว่าเพศชาย ซึ่งนักศึกษาผู้หญิงมี รูปแบบของชีวิต (Life Style) ที่มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ มีมนุษยสัมพันธ์ต่อเพื่อนมนุษย์ มากกว่านักศึกษาชายโดยมาจากได้รับขัดเกลาทางสังคมในลักษณะของความเป็นกุลสตรีของสังคมไทย นอกจากนี้สอดคล้องกับบงกช นักเสียง (2558) ที่พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีเพศแตกต่างกันมีความ ฉลาดทางอารมณ์ที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับสุวิมล จุลวานิช และนพณีย์ ฤทธิกุลสิทธิชัย (2556) ที่ พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่เป็นเพศหญิงมี ระดับความฉลาดทางอารมณ์ในองค์ประกอบด้านดีและด้านสุขสูงกว่านักศึกษาชาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้เพศ หญิงและเพศชายมีความฉลาดทางอารมณ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้น สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ควรมีการจัดกิจกรรม หรือโครงการด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์การเรียนรู้ โครงการด้านพัฒนาทักษะการคิด เช่น การพัฒนาทักษะการคิดที่สอดคล้องกับปัญหาท้องถิ่น การพัฒนาทักษะการคิดโดยใช้กิจกรรมที่ เรียนรู้ต่างๆ โครงการด้านเสริมสร้างทักษะชีวิต เช่น การพัฒนาเรียนรู้ควบคู่ทักษะชีวิต การจัดการเรียนรู้ บนฐานวัฒนธรรมของชุมชน ที่จะทำให้นักศึกษามีกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดความรู้จัก สร้าง ความคุ้นเคยกับกลุ่มเพื่อน กลุ่มชุมชน และผู้นอกมาก ส่งผลให้ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาเพิ่ม มากยิ่งขึ้น

2. อาจารย์ผู้สอนควรใช้เทคนิควิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมแผนที่ความคิด (Mind Map) กับการศึกษาและการจัดการความรู้ พัฒนาทักษะวิธีการคิด เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการรับรู้ของ นักศึกษาในการควบคุมอารมณ์ของตนเองที่ช่วยให้ดำเนินชีวิตให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามชั้นปี การศึกษา ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

2. ควรศึกษาโมเดลความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในพื้นที่จังหวัด ชายแดนใต้

3. ควรศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาโดยการนำตัวแปรด้านจิตวิทยา เช่น การรับรู้ ความสามารถของตน รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กิจกรรมที่เกิดขึ้นในครอบครัว การตั้งเป้าหมาย พฤติกรรมการเผชิญปัญหา ระบบการศึกษา ความรู้ทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในชีวิต แรงสนับสนุนทาง สังคม ภาวะซึมเศร้ามาศึกษาเพิ่มเติม

4. ควรศึกษาวิจัยแบบเชิงทดลองโดยการนำโปรแกรมหรือการฝึกอบรมต่างๆที่มีส่วนช่วยพัฒนา ความฉลาดทางอารมณ์

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร หมู่พยัคฆ์, จรินทร์พีย์ อุดมพันธุ์รัก, ชลียา กัญพัฒน์พร, ชัญญา แสงจันทร์, พวงเพชร เกสรสมุทร. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารพยาบาลศาสตร์*, 33 (Suppl 1), หน้า 55-65.
- เจตน์สฤษฏี สังข์พันธ์ เกษตรชัย และหิมา เก็ดถวา บุญปรากฏ และชุติมา หวังเบญหมัด. (2556). โมเดลเชิงสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอนิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. ใน *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมหาดใหญ่ วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*. (หน้า 137-149) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บงกช นักเสียง. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับรูปแบบการแก้ปัญหาความขัดแย้งของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 23 (42), หน้า : 99-120.
- เบญจพร อนุสนธิ์พรเพิ่ม และคมสันต์ เกียรติรุ่งฤทธิ์. (2558). ความสัมพันธ์ของความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมรังแกข่มขู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 60 (3), หน้า 181-192.
- ประกาศ ปานเจียง. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์และรูปแบบการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสงขลา. ใน *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*. (หน้า 1947-1965) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- รัชฎาภรณ์ นพพร ปงจันตา. (2559). *ความฉลาดทางอารมณ์ต่อการศึกษา*. ค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2559, จาก: <https://www.gotoknow.org/posts/273923>.
- สุวิมล จุลวานิช และนพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย. (2556). *การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. งานวิจัยคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- Yanyong Kodcharat, Jedsarid Sangkapan,s and Kulaya Sriyom. (2015). Compared Adjustment of the First Year Undergraduates in the Southern Border Provinces. In *7th International Conference on Humanities and Social Sciences "ASEAN 2015: Challenges and Opportunities"*, 5-6 June 2015 in Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University (pp 394-405).
- พวงทอง ไกรพิบูลย์. (2559). *สมองเนื้อสีเทา และสมองเนื้อสีขาว*. ค้นเมื่อ 17 เมษายน 2559, จาก: <https://haamor.com/th/สมองเนื้อสีเทา/>
- เสาวนีย์ พิธีฐานุสรณ์. (2559). *นิตยสารผู้จัดการ (พฤษภาคม 2548) ความจริงเรื่องเพศ*. ค้นเมื่อ 17 เมษายน 2559, จาก: <http://info.gotomanager.com/news/printnews.aspx?id=32109>.